

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl.
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătinindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr.
a treia oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția și Administrația: Strada Măcelarilor Nr. 21.

Se prenumeră și la poste și la librării.

În Bucuresci

primesce abonamente D. C. Pascu, Str. Lipskani 35.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscrise nu se înapoiază.

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

Situatiunea în România.

Tot noue și earăși noue situațiuni parlamentare ni-se presentă în regatul României dela căderea guvernului Ioan Brătianu încoace. Tema fusiunilor și împerechierilor politice în tabăra partidului conservator s'a variat în toate modulațiunile, până-ce după trei ani de zile de continue schimbări în guverne România a ajuns a încredința acum ocârmuirea statului așa numiților vechi conservatori. Numele lui Lascar Catargiu și al generalului Florescu sînt cu mult prea bine cunoscute, încât să avem nevoie de a spune apriat ceea-ce înseamnă. Liberalul de odinioară și astăzi liberal-conservatorul G. Vernescu compune împreună cu Lascar Catargiu și generalul Florescu guvernul actual al României. Cetitorii nostri știu, că presentându-se camerei, noul guvern a primit un vot de neîncredere. Astfel camera a fost disolvată și nouele alegeri ce au să se facă se vor îndeplini în zilele de 19, 20 și 21 Aprilie v.

România se află prin urmare acum în ajunul unor alegeri, care sînt de o importanță netăgăduită pentru viitorul ei și au să se îndeplinească în scurt timp.

Cetitorii nostri numai cu greu se vor pute orienta în luptele electorale ce se vor încinge în curînd în statul fraților nostri de dincolo de Carpați, dacă nu vor avé înaintea ochilor lor un tablou al grupării partidelor politice.

Prelungă cele două mari partide politice, al conservatorilor și al liberalilor-naționali, s'au mai format două, ambele însă mici și lipsite de ori-ce însemnătate: partidul radical și partidul socialist. Nici partidul radical, nici cel socialist n'au să joace nici un fel de rol la viitoarele alegeri. Prin urmare lupta se va purta între conservatori și liberal-naționali.

Partidul conservator, din mijlocul căruia a eșit guvernul actual, nu formează un partid compact, ci e sfâșiat în mai multe fracțiuni, care se combat unele pe altele. Centrul partidului se formează prin grupul guvernamental Catargiu-Florescu-Vernescu. Mai aproape de acestia ar fi grupul Manu-Lahovary, care formase împreună cu junimistii guvernul anterior, combătut de grupul Catargiu. Fracțiunea Manu-Lahovary are astăzi o atitudine antiguvernamentală, însă cu toate

aceste pare a fi o înțelegere oare-care cu puțință între acest grup și cel guvernamental. Intre aceste două fracțiuni stă grupul primarului Bucurescilor, Pache Protopopescu, eșit tot din mijlocul partidului conservator aliat pe timpul guvernului Manu-Lahovary cu guvernul, și combătut de grupul Catargiu; astăzi grupul Pache Protopopescu cu toate aceste pare a se fi apropiat de grupul Catargiu, acum guvernamental. În sfîrșit e grupul junimist (Carp-Maioreșcu), fost aliat cu grupul Manu-Lahovary în guvern, astăzi opozițional.

Față cu aceste fracțiuni numeroase ale partidului conservator stă partidul liberal unit al lui Ioan Brătianu. În cești trei ani trecuți, de când partidul liberal-național se află în opoziție, el a dat mai multe dovezi, că dispune, prelungă o conducere bună, de mulți aderenți și de o organizație de partid excelentă.

Situația guvernului actual dar' nu e una dintre cele mai bune. Pentru a împreuna precăut va fi cu puțință fracțiunile partidului său, el va fi necesitat a face concesii, care vor pute contribui mai curînd sau mai târziu earăși la slăbirea pozițiunii sale. Atât grupul Manu-Lahovary, cât și grupul junimistilor voesc a-și păstra oare-care independență și nu se arată dispuși a sprigini pe actualul guvern. De altă parte puterea partidului liberal-național silesc pe guvern a încheia cât de multe alianțe cu fracțiunile.

Cât de gravă e situația guvernului și cât de anevoie poate lua o hotărîre definitivă asupra modului cum și cu cine va porni în lupta electorală, se vede din chiar alegerea ce s'a săvîrșit Dumineca trecută în Bucuresci pentru colegiul al II-lea din senat. Această alegere, prima sub actualul guvern, trebuia să fie considerată ca începutul campaniei electorale. Guvernul a preferit însă a nu susține nici o candidatură pentru această alegere și a lăsa opozițiunii terenul liber. Astfel partidul guvernamental, în vederea luptei grele ce-l așteaptă, pare a nu-și fi terminat încă planul strategic și tactic la alegeri și a stat deocamdată la o parte. De sine se înțelege, că opozițiunea exploatează, și cu succes, în favorul său această „reservă“ a partidului guvernamental.

Sub aceste împrejurări și în această situație începe campania electorală în România.

Un nou organ șovinist. Horváth Gyula, cel cu veniturile multe de pe la diferite întreprinderi, concesionar de căi ferate, deputatul sirmanului cere de Dioio-Sân-Mărtin de sub administrația fratelui de cruce Bethlen Gábor, acest Maghiar ar delean cu „influență“ scoate de vre-o câteva zile în Budapesta în fața lui „Nemzet“ o nouă foaie. Pe noi ne interesează înainte de toate, că și această „opinie publică“ nu crede a se afirma în lumea maghiară mai bine, decât introducîndu-se la public prin declamațiuni și expectațiuni hiperșoviniste mai ales în contra Românilor. Numai decât în primul seu număr, număr de probă totodată, se acată de un organ românesc, de „Căderea Teibunei“. Dîce că din Sibiu primesc acea veste bună, că „Tribuna“ maghiarofagă, acest diar românesc murdar, e ca și cădută. Ea și până acum numai așa trăia de pe o zi pe alta, că o societate pe acții românească plătia totdeauna pe deasupra pentru edarea ei, căderea ei definitivă a produs-o însă împregiurarea, că ea voia să producă ură și certuri între Români și combătea pe metropolitul Miron Roman, de ceea-ce s'au săturat și cei pușini prenumerați ce-i avea.

Dar' deja în numărul următor „Magyar Hírlap“ se ocupă de Români preste tot și încă „diplomaticesce“. Eată ce serie:

„Să fim lămuriiți și în privința agitațiunilor și aspirațiunilor naționalităților; oare pot fi tolerate astfel de agitațiuni, ale căror rădăcini nu se află în lăuntru, ci în afară de granițele patriei? Se poate oare lua în serios raporturi bune și amicale cu statele vecine, dacă se întemplă o agitațiune pe față și cu sistem în contra statului nostru și în contra națiunii noastre, pe teritoriul bunilor nostri vecini sub conducerea persoanelor oficiale și a unor așezăminte de stat? A întrebă guvernul nostru pe ministrul de externe și a întrebă ministrul de externe pe guvernul român, cu ce fel de drept internațional află de bine ca să se țină adunări publice în România în contra legilor noastre promulgate și sancționate și ca tinerimea dela universitatea regească română să aște în contra statului ungar pe toate universitățile din Europa prin broșuri, care ne insultă națiunea? Care stat din Europa, mic sau mare, tolerează aceasta? Nu ne preocupă broșurile, al căror cuprins mincinos nu poate să-l aducă în rătăcir pe un om cuminte, ci aceea, că locuitorii pacnici ai țării sînt în continuu agitați, și agitatorii care locuiesc aici, vîd mai limpede ca soarele și se provoacă la aceea, că le vin în ajutor aji cu broșurile, mîne cu toată puterea Daco-României.“ „Și față cu acestea stă în neactivitate o mare putere din tripla alianță...“ „Una trebe resolvată nu în România, ci aci acasă, ear' alta trebe resolvată nu aici acasă, ci în România.“

Nu-i vorba, așa vorbesce organul „diplomatului“, care din când în când, asemenea unui Gladstone, își expune *urbi et orbi*, adică înaintea alegătorilor din — Cetatea-de-Baltă, largile sale vederi asupra politicei mari internaționale.

Sașii și Maghiarii. Sub titlul „Sașii conciliabili“ „Pester Lloyd“ scrie în numărul seu dela 24 l. c. următoarele: „Cu privilegiul alegerilor comunale, săvîrșite la 20 l. c. în Brașov, Sașii au luat poziție în contra Românilor, așa că nici unul dintre candidații români nu a fost ales în reprezentanță. Candidații Sașilor și ai Maghiarilor au eșit cu toții.“

Adevărul e, că numai într'un singur cerc, în cercul al V-lea (Blumena), s'au aliat Sașii cu Maghiarii și au scos pe cei 3 Români aleși acum sînt șese ani, ear' de tot interesant e, că „Pester Lloyd“ află de bine a falsifica acest adevăr.

Rezultatul alegerilor în Cisleithania.

Alegerile pentru Reichsrath-ul din Viena, terminate în 21 l. c., au următorul rezultat: 109 Germani liberali, 17 Germani naționali, 29 Germani clericali, 14 antisemiți, 12 Cehi vechi, 37 Cehi noi, 18 feudali, 8 partidul de mijloc, 11 Italieni liberali, 4 Italieni clericali, 58 Poloni, 4 Români (Eudoxiu Hormuzachi, Ioan Lupul, Victor Styrcea și Ioan Zurcan), 8 Ruteni, 7 Croați, 1 Sîrb și 16 Sloveni.

REVISTĂ POLITICĂ.

Sibiu, 13 Martie st. v.

Afaceri interne.

În comisiunea administrativă a casei deputaților s'a terminat alaltăieri dezbateră generală asupra proiectului de lege despre reforma administrativă, care a fost primit cu majoritate de voturi drept basă pentru dezbateră specială. Dezbateră specială se va începe la 2 Aprilie n.

Adunarea generală a notarilor comunali și cercuali, convocată pe zilele aceste la Budapesta, se va ocupa și cu proiectul de lege despre reforma administrativă. Comitetul adunării a întimpinat cu bucurie proiectul. Numai două puncte au dat prilegiu la îngrijiri. Ântîi notarii aplicați acum nu sînt primiți definitiv în serviciul statului, a doua notarilor li-se va interdice prin §-ul 273 căștigul lateral ce-l aveau până acum. Deoarece aceasta reduce în mare măsură venitele notarilor, statul să le urce lefurile. Comitetul va pre-

sentă adunării generale un raport în acest înțeles. — În Loșonț adunarea membrilor partidului liberal din cercul Loșonțului s'a pronunțat în contra reformei administrative proiectate.

O deputațiune a comitatului Zala, condusă de comite-suprem Svastici, a prezentat alaltăieri ministrului de culte petițiunea numitului comitat pentru scoaterea insulei Muraköz din arhidieceasa din Agram. Contele Csáky a promis, că se va întrepune pentru cauza aceasta.

Din Cisleithania.

Dieta imperială se va întruni la 11 Aprilie n.

Cerculă fama, că cu prilegiul numirilor iminente de membri ai casei seniorilor din Austria, vor fi numiți mai mulți generali ai armatei comune și anume: generalul de artilerie în disponibilitate baron Kuhn de Kuhnfeld, mai departe generalul de artilerie baron de Catty, care mai pe urmă a fost comandant de corp în Pojon și acum trăesc în Viena, în sfîrșit generalul de cavalerie contele Degenfeld-Schonburg, mai pe urmă comandant de corp în Timișoara.

Negocierile convenționale dintre Austro-Ungaria și Germania.

Ieri s'au început la Viena din nou negocierile convenționale cu Germania, deoarece comisarii germani au primit deja instrucțiunile de lipsă dela Berlin. Vorbind de importanța bunelor raporturi economice între monarhia noastră și Germania, „Norddeutsche Allgemeine Zeitung“ pune pondul pe momentele politice și dîce: Dacă noi ne vom uni cu Austria în privințe comerciale, mergerea împreună cu aliatul nostru în toate afacerile europene e cu atât mai asigurată. O zădărnice hotărîta a negocierilor, ce e drept, nu ar strica cu desăvîrșire întreita alianță, dar' ar slăbi-o la toată întemplantă și prin aceasta ar reduce garanția pentru pace.

România.

La alegerea de Duminecă pentru senat, conservatorii s'au abținut dela votare. Ales a fost dl Dimitrie Brătianu ca singurul candidat cu 355 voturi.

FOIȚA „TRIBUNEI“

Homo sum.

Homo sum: humani nil a me alienum puto.
Terentiu, Heautontimorumenos A. I. Sc. 1. V. 77.

— Roman —

de

George Ebers

Cu autorizațiunea autorului tradus de

Mugur.

(Urmare și fine.)

Capitolul XXI.

După-ce legătorea a fost așezată la picior, cercă Sirona să umble, dar' călca atât de rău, încât Petru, care se reîntorse cu prietenul seu Magadon, cu fiii acestuia și cu mai mulți sclavi, trebuî să-i interdică a-i însoți. Era sigur, că va afla și fără de dînsa pe fiul seu, căci oamenii vecinului au fost dus de multe-ori bătrânului Serapion pâne și uleu și-i cunoseau peștera.

Înainte de a eși senatorul cu fiica sa din casă, șopti câteva cuvinte soției sale, se apropiă cu aceasta de Sirona și întrebă: „Știi ce a pățit bărbatul tău?“

Sirona aprobă din cap și răspunde: „Mi-a spus Paul. Acum sînt cu desăvîrșire părăsit.“

„Nici decum“, dîse Petru. „Vei afla sub coperișul nostru adăpost și dragoste, ca în casa tatălui tău, cîntă vreme îți va plăce la noi. Nici o mulțumită, căci sîntem cu

toții datornicii tîi. La revedere, bătrano. Aș dori, ca Policarp să fie deja aici, și să-i fi vîdută rana. Vină, Martano, minulele sînt prețioase.“

Cînd Sirona și Dorotea erau singure, dîse aceasta: „Acum mă duc să-ți gătesc un așternut, căci de bună-seamă ești greu obosită.“

„Nu, nu“, se rugă ceeaaltă. „Am să veghez și să aștept cu tine, căci sigur n'as pute dormi, înainte de a sci ce face.“

Aceste cuvinte sunau atât de calde și de zeloase, încât diaconisa întinse tinerei femei cu mulțumită mîna. Apoi dîse:

„Te las un timp oare-care singură, căci inima-mi este atât de plină de grije, încât m'as ruga de ajutor pentru el și de curagiu și tărie pentru mine.“

„La-mă și pe mine“, se rugă Sirona încet. „În năcazul meu mi-am deschis inima bunului și iubitorului nostru Dumneșcu, și nu vreau să mă mai rog în viața mea la altul. Singur cugetul la dînsul mă întărește și mă mîngăie, și în ciasul acesta am mai multe trebuințe ca ori-și-cînd de milostivul seu ajutor.“

„Copila mea, fiica mea!“ dîse diaconisa adînc mișcată, se plecă preste Sirona, o sărută pe frunte și pe gură și o duse de mîna în linișita sa cameră de durmit.

„Aici mă rog mai bucuros“, dîse ea, „deși nu este nici altar, nu sînt nici chipuri sfinte. Dumneșcu meu este pretutindenea și mă află în ori-ce loc.“

Cele două femei îngennuchiară lîngă olaltă și amîndouă se rugară la același Dumneșcu se le dee aceeași milostivire, nu pentru dînsule, ci pentru altul, și amîndouă îi mulțumiră în durere: Sirona, pentru-că a aflat în Dorotea o mamă, diaconisa, pentru-că a aflat în Sirona o fiică, o fiică iubită.

Capitolul XXII.

Paul ședea dinaintea Peșterii, în care locuise Sirona și Policarp, și prîvia după torțele, a căror lumină se făcea tot mai mică, precînd purtătorii lor se scoborau de vale. Ele luminau calea sculpturului rănit, care, culcat în lectica mamei sale și însoțit de tatăl seu și de sora sa, fu dus în oasă.

„Încă o oară“, cugetă anachoretul, „și mama își capătă înapoi fiul, încă o săptămînă, și Policarp se scoală din pat, încă un an, și numai cicatricea și poate sărutul ce va depune pe buzele roșii ale Galianei îi vor aminti de ziua de ieri.“

„Eu voi uita-o mai cu greu. Scara, la care am cioplit ani dearîndul, pe care credeam că mă suiu la cer și care-mi părea atât de înaltă și de sigură, zace frîntă la pămînt, și mîna, care a sdrobotit-o, a fost mîna slăbiciunii mele proprii. Mai că mi-se pare, că slăbiciunea mea are mai multă putere, decât ceea-ce numim forță internă, căci ceea-ce aceasta clădesce în mai mulți ani, ceeaaltă dărîmă într-o clipită. Numai în slăbiciune sînt un urias.“

Paul se cutremură la aceste cuvinte, căci îi era frig. În dimineața, în care a luat

asupra sa vina lui Hermas, a pus vot, că nu va mai purta cojoc, și trupul seu obicînit cu această haină caldă, în care sângele, în urma groasnicilor agitări, a nopților nedurmite și a sbuciumărilor din zilele din urmă, circula febril, repede și ferbinte, suferia cumplit. Sgriburind își strînse haina slăbuță giur de trup și șopti așa singur: „Îmi vine, ca-și-cînd aș fi o oaie, care o tunși în mijlocul iernii. Acum eară-mi arde capul, ca-și-cînd aș fi un brutar și aș avé să scot pâinea din cuptor. Un copil m'ar pute doborî, și ochii îmi ard. Îmi lipsește chiar și energia de a face o rugăciune, de care, de, aș avé mare trebuință. Scopul meu sigur este cel adevărat, dar' decate ori cred, că m'am apropiat de el, totdeauna mi-l depărtează slăbiciunea proprie, precum vîntul ridică ramul cu fructele, după care se întinde însetatul Tantal. Am fugit de lume pe acest munte, dar' lumea a venit după mine și mi-a aruncat lașurile sale în picioare. Trebuie să caut un deșert mai părăsit, în care să fiu singur, singur de tot, cu Dumneșcu meu și cu mine. Acolo poate află calea, care o caut, dacă cumva nu-mi va strica eară treaba împregiurarea, că acela, care-l numesc „eu“ și în care toată lumea se bălăbănesce în miniatură, mă înșoțese și acolo. Cine se ia pe sine însuși în pustie, nu mai este singur.“

Paul oftă din adînc și cugetă mai departe: „Cât de mândru am fost, după-ce am gustat pentru Hermas sbiciul Galului! Apoi mi-a umblat ca unui beat, care cade pe scări treaptă de treaptă la vale. Și s'ermanul Stefan a cădută, și era atât de aproape de țînt! Lui i-a lipsit puterea de a ierta, și senatorul, care tocmai

m'a părăsit, și căruia atât de rău i'am lovit fiul nevinovat, mi-a dat la despărțire mîna de împăcare. I'am vîdută din față, că mă iartă din toată inima. Și acest Petru stă în mijlocul vieții și se bălăbănesce de seara până dimineața tot cu lucruri lumesci.“

Un timp oare-care se uită gînditor în pămînt, apoi își continuă astfel monologul: „Cum a fost povestea, care o spunea bătrînul Serapion? În Teba trăia un ascet bătrîn, care credea că trăesc cu desăvîrșire după placul lui Dumneșcu și întrecea pe toți soții sei în virtute severă. Atunci visă odată, că în Alexandria trăesc altul, care este și mai desăvîrșit decât dînsul: numele lui era Fabis și era ciobotar cu locuința în strada cea albă din portul Kibotos. Numai decât pelegrii anachoretul în capitală și-l întrebă cu zor: „Cum slugesci Domnului, cum trăesci?“ Atunci răspunde ciobotarul: „De, Doamne sfînte, muncesc de dimineața până seara și grijesc de ai mei și rostesc la sculare și la culcare câte o rugăciune scurtă pentru orașul întreg.“ Petru, așa cred, este un astfel de Fabis; dar' multe căi duc la Dumneșcu, și noi și el...“

Eară-l întrerupse un fior rece în meditație și era atât de simțitoare răceala dimineții apropiete, încât cercă să facă foc.

Precînd se ostenia suflînd în cărbuni, intră Hermas la el.

Aușe dela aducătorii lui Policarp, unde se află Paul, și stînd acum în fața prietenului, îi prinse mîna, îi neteși pîrul sburilit și-i mulțami cu frăgeție și adînc emoționat pentru grelele jertfe ce i'a adus, cînd a luat

Evenimentele din Sârbia.

Din telegrama noastră de ieri scim, care este contractul, pe care guvernul sârbesc l-a propus lui Milan și Nataliei. Nu se știe încă, dacă acestia vor primi sau nu propozițiunile guvernului.

După o telegramă a țiarului „Times“, Garașanin s'a declarat gata a da regelui Milan satisfacție cu arma pentru ofensa ce l-a făcut-o, Milan însă nu a primit ofertul. Deasemenea a oprit ministrul de război pe mai mulți ofițeri a provoca la duel pe Garașanin.

Din Belgrad se împărtașește, că scirea adusă de o foaie maghiară despre o conferență de ofițeri secretă convocată de Milan, e neîntemeiată.

Tot din Belgrad primesce „Pol. Corr.“ împărtașirea, că toate faimele ce au circulat până acum despre pretenziunile călătorii ale tânărului rege Alexandru în străinătate sînt nefondate.

Conferența alegătorilor români în Baia-mare, ținută în 17 Februarie.

Ca întregire la raportul nostru despre conferența alegătorilor români din comitatele Sătmăr, Sălagiu și fostul Chior, ținută la 17 Februarie în Baia-mare, am primit ulterior discursul părintelui Alexiu Berinde, pe care îl reproducem în următoarele:

Onorați alegători!

Jurnalele noastre ni-au adus scirea, că legea nou votată despre „asilele obligatoare de copii“ (köttelező kisdédov) s'a oprit pe calea jumătate. Că după-aceia legea s'a votat cu mare alaiu în casa țerii, nu s'a mai pus nimic la a doua și a treia cetire îndatinată, ci s'au discutat după votare alte trei legi, care astăzi sînt rezolvate și în casa de sus; eără kisdédov-ul numai în aceste zile a ajuns la casa magușilor.

Spun sincer, că m'am bucurat de această trăgănare, că doară-doră se va pune, cum se dă: ad acta acest proiect de lege.

Și nu mîncărimea vorbirii, ci seriozitatea nespus de mare a obiectului m'a îndemnat să Vă rog de puțină paciență și să lămurim treaba, din cauză:

Că ocărmitorii puterii publice, — precum s'a exprimat un înțelept, — sînt asemenea „feșilor dela trasul clopotelor din turn“, care de vîedut vîed că de departe, însă de sunetul potesei numai pe sine se înțeleg, prin ale lor semne și vorbe, ear' pe cel din afară, dacă va striga chiar, nu-l aud, nici nu-l înțeleg.

Mi-se pare, că cele vr'o 16 adunări de ale noastre de până acum au stîrnit atențiunea celor-ce trăgeau laolaltă clopotele potesei, și acum au stat; — fac stihuri; — ca să se înțeleagă, că oare eșivom cu praporia la procesiunea întîmpinării acelui proiect de lege? Ori alergavom zăpăciți de confuziune? Sau pregătinevom la prohod?!

Să ne înțelegem, dar' noi între noi!

Despre ce este vorba?!

Despre aceea, preanonată adunare, doamelor și domnișorilor mei, — ca să se înființeze sub scutul statului în toate comunele: „Asile de copii, grădini de copii“ (kisdédovuri, gyermekkert).

Până aci foarte bine.

Aceasta este o instituțiune umanitară foarte nouă, apoi și destul de bună pentru asupra sa pedeapsa desonorătoare a greșelilor lui.

Paul respinse și compătîmirea și mulțumitele și vorbi apoi cu Hermas despre tatăl său și despre viitorul său, până se lumină și tînrul se pregătî a se reînțoarce în oasă, ca să dea mortului ultimul onor.

La rugarea lui de a-l însoși, răspunse Paul: „Nu, nu, acum nu, acum nu; căci dacă m'aș lovi acum de oameni, m'aș risipi ca un burduf stricat, umplut cu vin ce ferbe. În capul meu sîbrnăe un roi de albine și pieptul meu s'a făcut un furnicar. Mergi numai și lasă-mă singur.“

După înmormîntare își luă Hermas adio dela Agapit, dela Petru și Dorotea și se reînțoarce la Alexandrinul, cu care intră în peștera, unde răposatul atîta vreme a fost locuit cu el împreună.

Aici îi imanuă Paul scrisoarea tatălui cătră unchiul său și vorbi cu el mai cu dragoste ca până aici.

Noaptea se culcară amîndoi în așternut, dar' nici unul nu adormî.

Din vreme în vreme bolborosi Paul încet cuvinte pline de durere adîncă: „Înzadar, toate înzadar“, și apoi: „Caut, caut, dar' cine îmi arată calea?“

Înainte de faptul zilei se sculară amîndoi.

Hermas se mai duse odată la isvor, în genunchiă lîngă el și cugetă, luându-și rămas bun, la tatăl său și la Mirian.

aceia, care au lipsă de ea, și foarte comoadă pentru acele familii, care pot spesa și pe atari comodități familiare.

Că, — nu-i vorba — pruncii, ori de domni, ori de oameni săraci, fac acasă preamult „cirobob“, mai ales când sciu deja umbra, ceva a și vorbi, ba se pot sul pe scaune, laviță, în pat, ridică oala și glaja chiar, spărgîndu-le de multe-ori. — Dar' apoi când sucece grumazii puilor, turtesc mățoci, se bagă în siciul mamelor, ordineză untele tatei, până chiar și pipa lui cu aprinjoarele. — Apoi mai conturbă pruncii și pe mamă-sa atunci, când este romanța mai interesantă. Ba cei mai mulți nu-i dau pace, ca să-și facă toaleta în regulă, că tot în brațe se cer, și ar dori în continuu a se desmerda cu ea. — Of! Ei sînt prea inco-moși!

Dacă îi țipi afară, atunci distrug toate în ocol, ori nimicesc grădinața.

Ba ferească Dumnezeu! dacă ajung la uliță. Că dacă nu l'a călcat cutare car, ori nu l'a fugărit cutare cățel, ori nu l'a sisăit gînsacul, bună-seamă au cădăt în tină, și eacă hăinuțele curățele de aș-dimineață sînt a se schimba cu altele. Of! Năcaz, tare mare? Și de acest năcaz sînt a se apăra cine? Pruncii??

Ba, nu! — Ci „mamele“. — „În asil cu pruncul lui! Să mă odichnesc odată de el!“

Și aievea, se chiamă dimineața la 8 oare servitoarea, care, pruncii hrăniți bine, îmbrăcați bine, îi duce, une-ori și în „cărăc“, ori cu „cărutul“, la ovodă.

Îi lasă acolo cu ceva merinde de dulceăț. Apoi pe la ameați, precănd vine acasă tata, negustor ori dirigător, eără îi aduce servitoarea. — După ameați la 2 oare eără îi duce; seara la 6 oare ear' îi readuce. Și așa în cele vre-o câteva oare din și este liniște la casă, numai servitoarele horesc în tigneală; ear' doamna, ceva mai toaletată și neconturbată de nime, își plinesce cetirea romanței ori probează compozițiunea cea nouă la „pian“.

Asilele de copii sînt de oameni bogăți și cu stare mai bună, care pot ține câte o servitoare prelîngă prunci, ca aceea să-i îmbrace, să-i ducă și să-i aducă.

Asilul este tigneala acelor părinți, căroră le sînt inco-moși pruncii, după căștigul pînii lor, cum ar fi lucrătorii dela fabrici, ear' nici decăt țeranii nostri.

Ear' pruncii, mai ales ai poporului, nu trag la asil, numai siliți, — că nu-și află acolo pe maica și casa lor.

Vorbesc din experiență proprie. — Căci mai an, — ca să previu această lege intenționată, — am tentat de a face „ovodă românească“ în parochia mea. Și dacă m'am convins, că este o risipire de bani numai, am lăsat-o după o probă de 2 săptămîni.

Eacă asilele intenționate!

Căroră le convin, folosească-se de ele, întemeieze-le, susțină-le. Bune sînt și acelea!

Vine însă proiectul de lege și dăce: „Musai“ în tot satul, și încă 40 de prunci, să aibă câte un asil. — Dela 80 prunci în sus 2, și așa mai încolo, cu banii strînși dela locuitorii deodată cu porția.

În acelea toți locuitorii satului de-a valma sînt datori a-și trimite regulat pruncii sei de 3—6 ani, că altcum vor fi pedepsiți dela 10 cr. în sus până la 50 cr. toți acei părinți, — care nu sciu dovedi, că pruncii lor stau sub îngrijire îndestuitoare.

Amintiri de tot felul l'îse iviră în suflet, și atăt de mare este puterea clarificătoare a iubirii, încăt chipul păstorîței săracă-cioase și negre l'îse părea de mii de ori mai frumos ca ac-la al strălucitei femei, care încânta sufletul unui mare artist.

Nemijlocit înaintea răsăritului soarelui îl duse Paul în cătunul pescarilor la prietenul ovreu al casei părinților sei, îl provădu cu bani în prisosință și l'î însoși la corabia cu cărbuni, care avea să-l transporte la Clisma.

Despărțirea li-a fost foarte grea, și când Hermas l'a vîedut ochii plini de lacrimi a dăc: „Nu fi îngrijat de mine, Paule; ne vom revede, și-mi voi aduce aminte de tine și de tata.“

„Și de mamă-ta“, adăuse celalalt. „Îți voi duce sigur lipsa, dar' eu durere caut. Cel-ce ar isbuti să-și însușească patimile lumii întregi și al cărui suflet ar fi atîns la fiecare rîsuflare de o durere, oh, cum ar dori acela să-l chieime Mîntuitorul la sine!“

Hermas l'îse aruncă plîngînd în brațe, ear' când buzele ferbinți ale anachoretului îi atînsă fruntea, se spăria.

În cele din urmă traseră mateloji funiile. Atunci se întoarce Paul încă odată cătră junele și dăce: „Acuma merg pe căile tale proprii. Nu-ți uita de sfîntul munte și mai ascultă aceste: Dintre toate păcatele, trei sînt cele mai grele: A slugi la Dumnezeu fals, a pofti muiera de aproape lui

Acolo apoi îngrijitoarele și doicele vor vorbi pruncilor unguresci, îi vor învîța la versuri, ba și la rugăciuni interconfesionale-unguresci, adecă, — care se le poată dăce împreună cu ei și pruncul de Jidov. — Ca adecă pruncii de mititei încă se învîțe unguresce. — Ca așa precănd vor ajunge la școala din sat, se știe pe atunci bine unguresce. Drept, că în acel proiect de lege așa nu se dăce: ca „pe atunci să uite românește“ și să rîdă, dacă preotul ori dascălul seu îl va învîța ca să facă și s. cruce.

Ba proiectul de lege din contră spune, că pot și bisericile din banii sei proprii de a face asile pentru pruncii parochienilor. — Apoi acolo se pot învîța de a face și cruce, ba pot vorbi chiar și românește, pot să dăce și „Tatăl nostru“ și „Născătoarea“; dară grijitoarea să fie ca și aceea, care a depus examenele sale unguresce. — Și ca aceleia, — ori-ce va face și ori-cum se va purta, — că se nu l'îse poată abdice dirigătoria, numai cu învoirea înaltului minister, firesce prin organele sale.

Celelalte dispozițiuni ale proiectului de lege sînt de a doua întrebare.

Nu putem întîmpina cu bucurie, — cu procesiune, — un proiect de lege, care intră în sine așa siluire, ale cărui dispozițiuni nu sînt după natura noastră, nici după cerințele noastre românești.

Românul toată dulcețea vieții o află în familie, ce de multe-ori trece chiar în fanatism.

Între noi rar poți afla holtei tomnateci. Că tinerii nostri nu sînt aplecați a-și alege cariere de acele, în care familia li-ar fi inco-moadă. Prelîngă toată religiozitatea noastră, călugări și călugărițe de neam româneșc afli puțin. Ficiorii nostri sînt în stare să spezeze mult pentru scutița ostășească din simpla cauză, ca să se poată însura. Și chiar această alipire familiară tînde proiectul de sub întrebare a o distruge, silind pruncii mititei a se desface din sinul familiei, sub titlul, că acasă nu sînt bine îngrijii. Auzi acolo! Pruncii mamei române nu sînt bine îngrijii?! Da oare mai bine va îngrijii pruncii o îngrijitoare străină, care nu are altă legătură cătră acei prunci, decăt plata sa lunară de 30—40 fl. și puținică ambițiune, ori va îngrijii de ei maica lor dulce, care pe aceia, — bine se ne însemnă, — l'a născut pe seama sa și a bărbatului seu, după care din iubire s'a măritat, că așa a lăsat Dumnezeu.

„Ni-a dat Dumnezeu un prunc, și poate vom avé și altul“, — raționează bărbatul, — „acum nevasta trebuie să șeadă acasă cu pruncul, cu în grijă străină nu-l putem lăsa, — face-voiu ce voi face, și cumpér o vacă și o porcea, acele le va pute hrăni nevasta, și va ședé și cu pruncul, apoi pe mine, dacă viu acasă, cu lapte cald mă va aștepta, și apoi vom mai împinge aceea vieță.“

Și într'adevăr, femeia română șede acasă între pruncii sei, este stăpăna ocolului ei și a grădinii sale, că aceasta este cuibarul acela, unde cresc membrii folositori bisericii și patriei. Deci hrană și îmbrăcăminte copiilor nostri și nu ovodă!

Răsădul măestrit nu pentru toate planetele e bun, și pentru toate locurile, precum nici nu succede tuturor.

A silii lucrul este o risipire formală de timp și de bani, precum și de sîmîntă. De multe-ori tot răsădul se nimicesce într'o noapte din lipsa grijii suficiente prin ger.

și a ridica mîna spre omor. Păzește-te de ele!

Și dintre toate virtuțile două sînt cele mai nebagăte în seamă și totodată cele mai mari: iubirea de adevăr și smerenia; după aceste se te nisuesci. Dintre toți mîngăietorii cei mai buni sînt acestia doi: conșiența de a voi binele, ori-și-căt ai rătăci din slăbiciune omenească, și rugăciunea.

Încă odată îmbrășoșă pe cel-ce avea să plece, apoi plecă prin nîsăpluț termurului spre munte, fără de a mai privi înapoi.

Hermas se uită lung în urma lui, căci prietenul seu robust mergea șovăind ca în beție și adese își ducea mîna la fruntea, care nu va fi fost mai puțin ferbinte ca buzele.

Tînrul ostaș nu a mai revădut muntele și pe Paul, dar' a revădut, după-ce l'î-a căștigat și el la oaste glorie și vață, pe Policarp, fiul lui Petru, pe care l'a chemat împăratul cu multă distincțiune la Constantinopol, și în a cărui casă trăia Sirona Galiana ca soție și mamă iubitoare.

Paul după despărțirea sa de Hermas a disparut. Multă vreme l'a căutat celalalt anachoret și episcopul Agapit, care au dăce dela Petru, că Alexandrinul a fost fără vină depelsat și excomunicat, și voia să-l aducă cu gura sa proprie iertare și mîngăiere. În cele din urmă, după deuce zile, l'a aflat Orion saitul într'o peșteră depărtată.

Angerul morții l'a fost dus cu sine înainte cu câteva oare în mijlocul rugăciunilor,

Apoi de căte-ori se întemplă, că mîncăm mai iute sâltă din pămînt natural, decăt din răsădur; — că curechiul sîmînat în pămînt rece priesce mult mai bine, decăt cel din răsădur.

Așa și pruncii nostri, rămăe ei numai acolo, unde au răsărit, adecă în casa părintească. Întărească-se acolo, până vor cresce de a fi plantă pentru școala, și se nu-î distrugem colții gingași, mutându-i în răsădare străine cu aer străin.

A face răsădur cu sila, când n'ai grădină; a face asile, când n'ai școale, este o economie risipitoare. Că școale aievea nu avem, numai preamodeste. Învătătorii nostri servesc cu plată anuală de 80 fl. și așa gradatim până la 300 fl.

Plățile grijitoarelor, afară de doică, se încep la 300 fl. și se vor gata și la 600 fl. chiar.

Caracteristic e că în dieta țerii s'a dăc, că „ovodele“ au și laturea aceea bună, că multe „domnișoare“ se vor pute căpătui acolo.

Adecă pruncii poporațiunii țerii să fie titlul de a se pute face sute și mii de dirigători și pentru unele fete. Socotesc, că patria cu mai mult ar căștiga, dacă acele fete s'ar pune la învățătura facerii prăjiturii și a mîncărilor la gospodărie, și la câte un măriș potrivit, ca să ajungă a fi mamele pruncilor sei proprii, și nu grijitoare superficiale și mercenare ale altor prunci.

Înzadar! Pănea în multe forme se căștigă.

Contextul legii nu spune apriat, ba însuși dl ministru al cultelor n'a voit a se exprima categoric. Însă cei mai mulți oratori dietali, care voiau să exceleze în patriotismul acel de modă, ni-au spus rupt-ales, că „ovodele“ sînt de lipsă neîncungiurabilă, ca prin ele naționalitățile nemaghiare, în pruncii frageți și nevinovați, toate maghiare să se facă, și tot atunci să mai slăbească din confesionalism, că altcum idea directivă de stat maghiar este nesocotită, distrusă, ba chiar în pericol.

O! lăsam, să nu o atingem această „idee“, că la cea mai mică atingere, purtătorii cei reali, precum și cei închipuiți ai puterii publice, ba și tîmăietorii necondiționați ai lor, numai decăt se fac „nervoși“, și răsădă îndoit ori-ce critică rațională.

Și față cu „ideea“ să vedem „realitatea“.

În patria noastră dulce și scumpă sîntem astăzi 3 milioane de Români din cele 15—16 milioane de locuitori. Nu nisea Români stratormați din alte popoare, ci popor „băstinaș“ compact, acil în patria românească născuți, româneșc botezați și româneșc crescuți. Contribuim la susținerea patriei comune, în brațe, în avere, în știință, precum și în sânge, dând ficiorii nostri de ostași care își împlinesc oficiul cu credință și virtute proverbială ostașului român.

Mai sînt în patrie Tăuți, Germani, Sârbi și Ruși, așa că împlinim numărul noi naționalitățile numite până la 10 milioane, care popoare toate își împlinesc datorităle sale cătră patria comună. Și așa în număr mijlociu, Maghiarii sînt a 3-a parte numai.

Ca aceste popoare să nu se cotească unele pe altele, s'a creat art. de lege XLIV. din 1868 despre egala îndreptățire a tuturor limbilor și naționalităților acestora din patrie, în frunte cu cea maghiară.

căci abia răsăse. Stînd în genunchi, era răzimat cu fruntea de zid, și în mînilor sale uscate ținea inelul Magdalenei.

Când l'au pus soții sei în sicriu, fața sa nobilă și afabilă zimbă curată și clarificată.

Vestea despre moartea lui sbură ca o minune de repede în oasă și în cătunul pescarilor, în toate peșterile anachoretilor dimpregiur și chiar în colibele păstorilor amalechii.

Nesfîrșit a dăc cortegiul acelora, care l'au însoțit la odihna de veci, și înaintea tuturor mergea episcopul Agapit cu presbiterii și diaconii și după ei Petru cu soția sa și cu ai sei, de care se ținea și Sirona.

Policarp în sănătoșat, puse cu un dar de împăcare un ram de fuic pe mormîntul seu, care era cercetat de mulți, căroră în taină li-a ajutat la năcaz, ear' mai apoi de toți anachoretii, care veniau din toate părțile ca la un loc de pelegrinagiu.

Petru ridică pe mormîntul seu un monument, în care săpă Policarp cuvintele, care mîna tremurătoare a lui Paul le a scris înainte de moarte cu cărbune pe pîrețele peșterii sale:

Rugați-vă pentru mine sîrmanul; am fost un om.

Adecă o frățietate și egală îndreptățire, în care rolul de fratele cel mai bătrîn dintre noi îl duce Maghiarul.

O lege, precăt de frumoasă, dară pe atăt de nebagată în seamă — și neaplicată de fel. (Va urma.)

CORESPONDENȚA „TRIBUNEI“

Alba-Iulia, în 12/24 Martie 1891.

Azi s'a ținut aici alegerea de deputat clerical la sinodul arhiepiscopesc, fiind ales cu 21 de voturi dl N. Ivan, redactorul „Telegrafului Român“. Am înțeles, că mai mulți preoți au decis azi — la nu sciu care îndemnat pornit de sus — a alege de deputați mireni în acest cerc pe Dr. Vasilie Bologa și pe Nicolae Florescu, oameni noi, și așa au de cuget a face tabula rasa preste acei bărbați, care de mulți ani l'au reprezentat atăt de bine în calitate de deputați.

Aceasta este un rău simptom, când oameni probați fără nici o cauză se pretorează pentru persoane, care încă până acum n'au făcut nimic pe terenul public.

Nu-mi vine a crede, ca profețiunea noastră să poată fi așa de puțin cugetătoare, ca să facă o atare treabă în defavorul cercului, căci făcînd aceasta, nu numai seduce poporul, dar' vor fi totodată ingrați față cu acei bărbați, care ni-a ținut prestigiul național în toate afacele noastre din acest comitat. Oare pe acesti bărbați în acest mod avem noi să-i remunerăm? Gîndească la urmări ce-ice voesc a fi slugi plecate unor oameni ambițioși și conđuși de ura personală.

Sapientis satis. Observatorul.

CRONICĂ

Marina de războiu. Din Viena se telegrafează: În decursul verii acesteia vor avé loc marile manevre maritime ale marinei austro-ungare de războiu, la care va participa și Maiestatea Sa Împăratul.

Programul examenului teoretic ce se va ține la economia de instrucțiune a comitatului Sibiu (Piața vitelor nr. 10) în 31 l. c. la 9 oare a. m. 1. Limba maghiară. 2. Aritmetica și geometria. 3. Istoria naturală. 4. Conducerea economiei. 5. Doctrina economică. 6. Instrucțiune specială din agronomie și zoologie. 7. Instrucțiune specială despre creșterea vitelor, despre igienă, ținerea vitelor și folosul. — Jurnalele de economie, precum și caietele de scris etc. ale învățăcelilor—servitori vor fi puse spre examinare.

Tinerimea maghiară în contra Românilor. Sub acest titlu cetim în „Budapesti Hirlap“ următoarele: „La mișcarea începută de tinerimea universitară budapestană în afacerea cu răspunsul în contra memorandumului tinerimii române s'au mai alăturat afară de universitarii din Cluj și tinerimea dela academia juridică din Pojón. În prima săptămîna a lunii Aprilie va ține spre acest scop o ședință și va întreprinde o listă cu subscripțiuni pentru acoperirea speșelor. Ascultătorii maghiari dela universitatea din Viena încă voesc a se alătura la mișcare, din care cauză se vor pune căt mai curînd în legătură cu tinerimea dela școalele superioare maghiare.“

Iluminație electrică în Aiud. În urma lărgirii institutului de corecțiune din Aiud va avé a se introduce în acesta iluminatiune electrică. E probabil, că dacă ministrul de justiție va încuviința aceasta, prin prelungirea rețelei întreg orașul va fi provădit cu lumină electrică. Greutățile practice pentru îndeplinirea acestui plan nu sînt însemnate.

Căt sînt de iubiti Maghiarii în Croatia! În numărul nostru de ieri am luat notiță după foile maghiare despre o demonstrațiune de teatru în Agram. Causa demonstrațiunii, — dăce foile maghiare, — a fost „o supărare a studenților pe directorul teatralului“. Despre „supărarea“ aceasta ne lămuresc un raport din Agram al țiarului „Neue Freie Presse“ de următorilor cuprins: „Înainte cu vre-o câteva zile s'a reprezentat în teatru național piesa „Ultimul amor“ de Doczi; deși piesa în general a plăcut, unii studenți au păsăit din cauza a tuturor maghiarilor. În urmarea acesteia intenționa teatralul a sistat favorul prețului de intrare pe jumătate pentru studenți. Astăzi, cu ocaziunea repetării piesei, s'au făcut demonstrațiuni șgomotoase. Teatralul era îndesut, stalurile erau în partea cea mai mare ocupate de studenți. În decursul actualului prim reprezentațiune a fost în continuu conturbată prin șgomote și strigări ironice de „Ejen“. Între acte comisurului de poliție a provocat pe un student la liniște, la ceea-ce acesta a răspuns, că el poate să-și arete displăcerea după-cum îi convine. Comisarul a dispus arestarea studentului, care s'a opus poliștului cu puterea și a trebuit tîrit din fotoliu. În urma aceasta s'a făcut o mare îndesueală. Poliștii au apărut în toate localitățile teatralului și cu mult șgomot o parte dintre studenți au fost împinși spre coridoare, unde poliția cu arma a-mână l'î-a dat silința de a restabili liniștea. Și în decursul mai departe al reprezentațiunii s'au făcut în mai multe rînduri demonstrațiuni. Publicul parte a luat partea demonstrațiilor, parte era în contra lor. Patru studenți au fost areștați.“

Academia română își va serba la 1 Aprilie a 25-a aniversare...

Prințul Victor Napoleon, după-cum se anunță din Londra...

Împăratul Wilhelm, după-cum se împărătesc din Amsterdam...

Președintele republicii franceze, Sadi Carnot...

Generalul bulgar Mutkuroff, care a fost până înaintea...

Expulsare. Din Varșovia se telegrafează cu data de 23 l. c.

Deputatul Parnel, după-cum se telegrafează din Londra...

Ovreeii și Rusia. Din Petersburg se telegrafează...

Atentat într-o sală de ședințe. Din Madrid se anunță...

Nafragiul vasului „Utopia”. Un corespondent al ziarului „L'Independance Belge”...

VARIETĂȚI.

(Membrii familiei Bonaparte mai trăiesc.) Nu există, după-cum se scie...

Regele sa n'a confundat decât două și descendența...

Descendența lui Lucian e numeroasă: Cardinalul Bonaparte...

Cât pentru descendența lui Jérôme, regele Vestfaliei...

În resumat, familia prințului sunt în număr de șesze...

Din public.*

Dare de seamă și mulțumită publică.

La petrecerea de vară arangiată în 27 Iulie 1890...

Calendarul zilei 14/26 Martie 1891.

Buletin meteorologic. Sâmb, 24 Martie n. 6 oare dimineața.

Bibliografie.

A apărut: „Petale”. Novele de Căton Theodorian.

A apărut: Volumul 2 din Istoria universală partea I.

A apărut: „Studii Critice” de I. Gherea.

Al doilea vol. din Istoria universală prelucrată...

„Sărutările” e titlul unei elegante broșuri...

A apărut: Culegere din cele mai frumoase povesti...

A apărut: Robinson Crusoe sau aventurile minunate...

Au apărut într'un elegant volum, înzestrat...

Acest volum este dedicat de domnul Dr. Assaky...

Extrase din foi bisericesti și școlastice. Post vacanței:

Un post de învățător la școala profesională română...

Calendarul zilei 14/26 Martie 1891.

Buletin meteorologic. Sâmb, 24 Martie n. 6 oare dimineața.

Table with 4 columns: Stațiunile, Presiune, Temperatura, Vântul.

Economie.

Privitor la acordarea și exerciarea dreptului de cărcimărie...

Învoacă între societatea austriacă de navigație pe Dunăre...

Urcarea prețurilor cerealelor. După-cum se anunță...

Insolvență în Brünn. Comerciantul de cereale...

Insolvențe. „Reuniunea creditorilor din Viena”...

Pretul mărfurilor. Piața din Sibiu, 24 Martie. Grâu...

Tirgul de rimători în Steinbruch. În 23 Martie n. s'au notat...

Bursa de mărfuri din Budapesta de la 23 Martie n. 1891.

Table with multiple columns: Sămânțe, Prețul per 100 chilogr., etc.

Cursul pieței din Sibiu.

Table with 2 columns: Hartie-monetă română, Lira turcească...

Bursa de Budapesta.

Table with 2 columns: Renta de aur ung., Renta de aur austriacă...

Bursa de Viena.

Table with 2 columns: Renta de aur ung., Renta de aur austriacă...

Bursa de București.

Table with 3 columns: 5 Mart. st. v., Banca Nat., Banca Rom.

Pentru redacțiunea responsabil: Andreiu Baltes.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

[1035] 3-8

Publicațiune.

Edificiul morii cu vapor, ce zace 4 kilometri de Noerich, pe drumul comitatului Sibiu — Noerich — Agnita, acomodat spre ridicarea unei mori de măcinat cu patru pietri sau spre ridicarea altui asemenea etabliment, cu două cărcime (curte și grădina la moară și la o cărcimă cu un loc de 1 juger 39□), și cu un loc (de 1 juger și 1296□), în nemijlocită apropiere a celeilalte cărcime, sânt toate laolaltă de vëndut din mână liberă sub un ofert la 15 Aprilie 1891 a. m. la 9 oare în fața locului celui ce ofere mai mult. — Prețul de strigare este 1200 fl. Condițiunile de licitațiune se află depuse spre examinare în cancelariile comunale din Noerich și Marpod. Noerich, în 14 Martie 1891.

Comisiunea de licitațiune a comunelor Noerich și Marpod.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Toceai a apărut:

Clara Milici

Novelă

de I. Turghenev.

Traducere din limba rusă

de Enea Hodoș.

Institut Tipografic în Sibiu.

În editura „Institutului tipografic”

a apărut și se află de vëndare

Prăsirea pomilor

de D. COMȘA,

membru în comitetul central al „Reu-

ciunii române agricole”.

Prețul unui exemplar 12 cr.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Institutul tipografic în Sibiu.

Strada Măcelarilor Nr. 21.

Biblioteca populară a „TRIBUNEI”.

- 1. Pădureanca. Novelă de Ioan Slavici, 12 coale tip., broș., elegant. Un exemplar cu prețul redus dela 40 cr. sau 1 leu la 30 cr. sau 60 bani.
2. Fata Stolerului de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
3. Ce n'a fost și nu va fi. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
4. Piperuș Pătru. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
5. Păcală și tândală. Anecdota de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 3 cr. sau 6 bani.
6. Jucării și jocuri de copii. De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
7. Teiu legănat. Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
8. Colăcărutul. Obiceiurile țăranilor români la nuntă, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 cr. sau 32 bani.
9. Fiica a nouă mame. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.
10. Povestea lui Ignat. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 3 cr. sau 6 bani.
11. Sfântul Nicolae. De Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
12. Îndărătnicul. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
13. Blăstem de mamă. Legendă populară din giurul Năsăudului. De George Coșbuc. Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
14. Bunica de Bojena Némcová, tradusă din limba boemă de Prof. dr. Urban Iarník. Un exemplar cu prețul redus dela 1 fl. sau 3 lei la 60 cr. sau 1 leu 20 bani.
15. Vlad și Catrina. Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
16. Din bătrâni. Ghicitori, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
17. Pe pământul Turoului de George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
18. Căldărușa cu trei picioare. Poveste franțuzească de Eleonora Tănăsescu, după A. Genevray. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
19. Cenușotca. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
20. Un pețitor îndărătnic. Novelă de Björnstjerne Björnson. (1856). Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
21. Prietenul meu Vântură-Teară. Din novelele californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
22. Scăpărătoarea. Din povestile lui Andersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
23. Fata Craiului din cetini. De George Coșbuc. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
24. Strigoaica. Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
25. Draga mamei. Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
26. Taina unei vieți. De Björnstjerne Björnson. (1869). Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
27. Vecinii. Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 30 cr. sau 60 bani.
28. Păcală în satul lui. Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
29. Sgârșitul. Comedie de Molière. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
30. Lumea proștilor. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
31. Nusci-împărat. Poveste din popor de „Mărgineanul”. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
32. Dina-împărăteasă și peana ei aleasă. Poveste din popor de „Mărgineanul”. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
33. Fulger. Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
34. Spice de aur. Culese de dascălul Ioan P. Lazar. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
35. Un idil în Roșeni. Novelă de Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
36. Baba iadului. Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
37. Prințesa fermecată. Poveste în versuri de P. Dulfu. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
38. Dina mărgărelelor. Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
39. Doi copii. Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
40. O partidă în patru. De Antonio Ghislanzoni. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
41. Posacul bun de inimă. Comedie în 3 acte de Carlo Goldoni. Tradus de Domnișoarele Al. și Luc. I. Romanescu. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
42. Croitorul și cei trei feciori. Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 15 cr. sau 30 bani.
43. Mica Fadetă. De George Sand. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
44. Rusalin pécurarul. Poveste de Nicolae Trimbițoiu. Un exemplar 22 cr. sau 44 bani.
45. Roma învinsă. Tragedie în 5 acte de Alexandru Parodi. Tradusă de I. L. Caragiali. Un exemplar 24 cr. sau 48 bani.
46. Clara Milici. Novelă de I. Turghenev. Traducere din limba rusă de Enea Hodoș. Un exemplar 40 cr. sau 90 b.
O sută de ani. De Ioan Slavici. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.

Celor-ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librarilor și preste tot vëndătorilor, se dă rabatul cuvenit.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

EXPOZIȚIUNEA DIN PARIS 1889. Medalia de aur. Cel mai mare succes! Probați și judecați!

Destructivul TORD-TRIBE nimicește cloțani, șoareci și soboli fără cel mai mic pericol pentru animalele de casă. Eu plătesc 1000 fl. aceluia, care-mi va pute dovedi, că există un mijloc superior destructivului Tord-Tripe, că în prima linie așa ca și acesta nu este stricătios pentru animalele de casă, precând obicinuita massă de fosfor omoară câni și mâte și lățește un miros nesuferit. Prețul unui pachet 50 cr. INVENTATORUL A. Cousseau, Traverse Gazzino 5. Marsilia, Franția. Depositul principal pentru Transilvania: I. W. GROHMAN, băcănie, Sibiu.

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1 Octomvrie 1890.

Table with multiple columns showing train routes and schedules. Columns include: Budapesta-Predeal, Predeal-Budapesta, Budapesta-Arad-Teiuș, Teiuș-Arad-Budapesta, Copsa-mică-Sibiu, Sibiu-Copsa-mică, Cucerdea-Oșorheiu-Regh-săs., Regh-săs.-Oșorheiu-Cucerdea, Hunedoara-Simeria (Piski), Simeria (Piski)-Hunedoara, Odorheiu-Sighișoara, Sighișoara-Odorheiu, Turda-Ghiriș, Ghiriș-Turda, Arad-Timișoara, Timișoara-Arad, Murș-Ludoș-Bistrița, Bistrița-Murș-Ludoș. Each route lists stations and corresponding train times.

Nota: Numeri încuadrați cu linii groase înseamnă oarele de noapte. Editura și tiparul Institutului tipografic, societate pe acți în Sibiu, sub responsabilitatea lui Ioan Popa Necea.